

БЕРД ЗНОВА ЗАПОВІВ ВІЛЕТ І ВІДКЛИКАВ

СИМ РАЗОМ ПРИЧИНОЮ БУРІ НА ОКЕАНІ.

НЬО ЙОРК, 24. червня. — Вчора рано Ричард Берд заповів, що він вилетить до Європи зовсім певно ніяк раніше коло 4. години. Тимчасом цієї рано наспіла вістка про нові бурі на океані, і то не далеко від американського берега, і він знову відложив лет на неозначений час.

О годині 4. рано ждало на Рузвелт Філд, на Лонг Айленді, кілька тисяч людей, цікавих поглянути на вилет. Товпа ждала мимомовно уявного дошу, але зі сподіваної літаки не бачила нічого хибного тільки те, як механік закривав аіленк проти вітру.

Берд уже й не хоче подавати часу свого вилету.

ЗНОВА ІМІГРАЦІЙНИЙ ПРОЄКТ.

ТОРГОВЕЛЬНА ПАЛАТА ХОЧЕ РОЗШИРЕННЯ КВОТИ.

НЬО ЙОРК, 23. червня. — Ньюйорська сінтєтова торговельна палата на своїх зборах прийняла резолюцію, в якій домагається розширення закону про квоту на іммігрантів з усіх країн, до яких він досі не відносився, себто до іммігрантів з Канади, Мексики, Південної Америки й Західних Індій.

Резолюція каже, що нема ніякої розумної причини ставити іммігрантів з усіх країн в одну категорію, а іммігрантів з американських держав у другу. Лише один член зборів, представник жидівських мільйонерів Гугенгайм, протестував проти прийняття цієї резолюції, кажучи, що заведення квоти для американських країн пошкодить рільництву й промислові.

ПОЛІЦІЯ РОЗГАНЯЄ БІЖКУ МЕЖИ ДВОМА КРИЛАМИ КРАВЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ.

НЕНАВИСТЬ МЕЖИ КОМУНІСТІВ І ПРОТИКОМУНІСТІВ МАЛО НЕ ДОВЕЛА ДО БІТВИ.

НЬО ЙОРК, 23. червня. — Права крило кравецько-юнійних робітників довело своє огрічення до комуністів до того, що нині викликує з юнійного дому «комуністичну залучену раду», що веде цих робітників до ріжних радикальних кроків, шкідливих для робітників.

На сє вчорашнє зібрання боєго-робітників, так проти-комуністів, як і комуністів. Обі сторони стали, кукурітисся проти себе. Коли праве крило вийшло зібрати прапори з написами, зверненими проти комуністів, комуністи кинулися на своїх противників. Поліційні стації вислали сєчас на місце події скріплених відділів, які пахали розігнати зборів. Справа покінчилась 4 арештами та омаїненням одної жінки, здушеної топлою.

КУРТИС-БЕЛСЬКА ЦЕРКОВНА ГРОМАДА ЗРИВАЄ З ЕП. БОГАЧЕСЬКИМ.

ГРОМАДА ПОДАЄ ЗА ПРИЧИНУ ІГНОРУВАННЯ ЕПІСКОПОМ ПІ ДОМАГАНЬ.

КУРТИС БЕЙ, Мерленда, 22. червня. — Українська греко-католицька парохія св. Петра й Павла в Куртіс Бей заявила через свій церковний уряд, що вона зриває з рутенським єпископом Богачеським всія зносини.

У своїй заяві, підписаній урядом, громада заявляє, що вона домагалася між-ниці від єпископа Богачеського звороту чартєру парохії, який, як каже громада, забрав їй без-правно о. В. Маньєський. Далі громада ждала була від єпископа, щоби він заставив о. шамбеляна К. Курилу звернути куртіс-бейській громаді чашу й фелон, які о. Курило позичив був ще в 1917. році й не звернув до сього часу, за які громада не могла познати о. шамбеляна, бо він випровадився з парохії.

Церковний уряд заявляє, що єпископ не сповнив прозбів громади, і тому парохія вважала за відповідне зірвати з ним всяку зв'язь.

НІС ВОВК, ПОНЕСЛИ І ВОВКА.

МЕКСИКАНСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗАЙМАЄСЯ ДРУКАРСЬКИ ШАПКИ ЗА ПРОПАГАНДУ.

МЕКСИКО, 23. червня. — Як час нині обертається «до гори ногами», видно з того, що так чи колись римо-католицька інквізиція заминала друкарні та переслідувала друкарів і авторів, так нині знова мексиканська поліція заминає тут чотирі друкарні, які вели католицьку пропаганду проти мексиканського уряду. Власти вчора арештували двоє друкарів.

ДАЛЬШІ ПРОЦЕСИ ЗА НАПАД ПОЛІЦІЇ НА ФАРМІ МІНІ. ЗНОВА ПОЛІСМЕН ЗАСУДЖЕННІ.

ФЛЕМІНГТОН, Нью Джерзі, 23. червня. — Нині покінчився тут другий процес, зв'язаний з оясненою минулого часу поліційною облогою фарми Тимотея Мінні. Перший процес покінчився засудом двоох полісменів за вбивство, тепер другий процес покінчився засудом поліційного капітала Дейла за напад і побиття Тимотея Мінні.

Тимотея Мінні з'являвся на суді як свідок, що Дейл бив його по арештованню.

СТАЛІН КУРС НІМЕЦЬКОЇ МАРКИ ЗАПЕВНЕНИЙ.

ГАМБУРГ, 22. червня. — Німецький міністер торговлі ар. Курціос заявив на зібранню Центральної організації німецьких торговельних палат, що курс німецької марки так установлений, що ніяка катастрофа не в силі його повалити.

ЗАПОВІДАЄ ОДИННІЯ З КУКУРУДЗЯНОЇ ТКАНИНИ.

ДЕ МОРИНС, Айова, 22. червня. — Др. О. Р. Свіні, головний хемік айовської сінтєтної колегії, заявив тут перед зборами товариства банкірів, що за короткий час це буде можна бачити в Америці людей, одітих в убрання, зроблені з кукурудзяної тканини.

Бєсідник показав слухачам виробів з кукурудзяного бадилля, які заступають папір і дерево.

ПОЧТОВІ ЗНАЧКИ ЛИНД-БЕРГА.

Міністерство пошти видає значки для воздушної пошти з портретом Ліндберга (по 10 центів). Їх продавано спеціу в кількох містах, а небагато будуть уюди. За ними сєред публіки великий попит, оже воздушна почта мати-ме добрий прихід.

ДЕРЕВО СМЕРТІ.

В Африці відкрито нове дерево, яке називається «деревом смерті». Коли скалачити кору цього дерева, випливає з нього теч, який майже скількисть вистачити, щоби вбити слона. Випарив цього дерева впливає убиючо на живі організми. Коли дозрілий чоловік стає на ніг годині козо такого дерева, нехай він вмирає. Цікаво, що досі ніхто не звернув на нього уваги. Як подає американська преса, до Африки відіждже окрема наукова комісія, яка має зайнятися дослідом цього дивного дерева. На чолі комісії стоїть учений ботанік Ол. Грів.

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОКРУГИ.

Починають реалізувати патурічний план електрифікації миколаївської округи. В липні в Миколаїв почнуть будувати рабфону електростанцію міщю в 6,000 кіловат. Згодом станцію доведуть до 16,000 кіловат. Станція буде закінчена в березні 1929 року.

В місті Очакові через кілька місяців пайово товариство почне будувати дизельну станцію в 200 кіловатів сил, яку буде пущена в слідуючому році. В 1927/28 році почнуть будувати електростанції в містах Новий Буг і Нова Одеса, першу — міщю 200 кіловатів сил, другу — 340. Новоодеська станція обслуговуватиме 10 сіл, що розташовані на побережжі Бога.

До 10-х років роковин Жовтєвої Революції до великого примського сеза Боговаляєвського провадиться лінію електропередачі від миколаївської станції.

ЧИ Є НАС ЗАБОГОТА?

Вчєні давно цікавилися питанням, скільки людей може помістити землі. Бо постійний зріст населення мі розвинути прєпарну мірю про те, що в майбутності шєснуть війни. Адаже неодадї війна була безсерєдним наслідком перенєсення даної території. Два берлінські географі, Аальбрехт Пенк і Альфонс Фішер, присвятив сьому питання свої останні досліді. Їх відповіди, наскрізь оптимістичні: «жити ї роємножуйтєся». Бо землі має нині 1800 мільйонів, то є сє шєо-но 20 проц. той цифри, яку вона може помістити. В Європі є нині 460,000,000 людей, а може в нїї поміститися не більш як 560,000,000, отже швидко буде перенєсена. Навіть Азія має вже нині 70 проц. уможівної суми. Отже єдиною теренією майбутньої еміграції стануть Африка та Австралія. В Африці є нині 140 мільйонів, а може жити в нїї 2000 мільйонів. Ще більше місця є в Австралії, де нині є всього 8 мільйонів людей, а може поміститися стільки, як в Європі. Також південна Америка має місця на 1200 мільйонів. За 100 літ емігрує з Європи 31 мільйон людей! Англія вже давно опікується територіями, куди вони їхатимуть. Коли до сього часу англійська мова вєдєржиться при своїй силі розвитку, тоді можна легко уявити собі момент, коли нею володіти-ме три чєтвертини земської кулі.

НАСЛІДКИ НЕВЗГОДИН.

В Білій Падській жині господар Войташак в негодзі зі своєю жінкою. Войташаківка покиннула чоловіка і жила у своїй мамі. Стрінувшись на дозрі, знову посперечалися. Войташак винув револьвер, стріляв до жінки, а опісля до себе. На шастє, стріли не були смертельні. І тепер Войташак відповівся за. замаж на жінку перед судом. Хоча жінка знала в користь чоловіка (казала що револьвер вистріляв приладково), всеж суд засудив Войташака на рік тюрем.

\$1,000,000,000 НА ГАЗЕТИ.

У Вєйнесборо, Па., відбулося в минулу суботу зібрання Товариства Пенсильванійських Видавців Часописів. На зібранню промовляв редактор ньюйорського дєвняка Ворлд, В. П. Бізєл.

Він сказав, що в Злучених Дєржавх друкуєтєся всїх газет і журналів за кожним разом по 225,000,000 примірників. Сє, казав, дає по 9 видань на кожну родину в Америці, яких є 25,000,000.

На цілий газетний бізнес, казав він, парія Злучених Дєржав видає тепер щоріч понад біляві доларів. З того три чєтвертини покривають оголошення, а тільки одну чєтвертину з продаж газет.

Значить, як випroduкування одного примірника газети коштує 8 центів, то читач платить два центи, а 6 центів платять промисл і торговля, з кишені читача, але так, що він того безсерєдньо не відчуває задоволення, що буютьмо має дешєві часописи.

„МАЛЧАТІ НЕ РАЗСУЖДАТЬ“

На приказ маньяка-паця, що хоче владіти Наполеона, польського маршала Пільсудського, рада польських міністрів прийняла проект нового прєсового закону. Цял того закона здушит прєсу гноблєних Польщею народів. Новий прєсовий закон не посоромиться подібних царських указів; ті також наказували прєсї: „малчати і не розсуждати!“

МОСКОВСЬКІ НАЄМНИКИ.

Англіїш відкради в Дубні і Рівному вербуноків бєра для запису дєбровольцїв, які хотїли боротися в Китаї проти китайської національної армії. Туди можуть згощуватися тільки Москалі, буюшї офіцери, і вони спираді голоситися, і то численно. Московська золотопалагонна „братва“ не звикала до чєсної праці і думає, що в Китаї зможе собі погуляти так, як колись в Криму і на „Юге Росії“. Здається, що з тою самою ціллю їздє генерал барон Браунсєль до Югославії.

ПРИГОДА СТОРОЖА ЛАДУ.

Газета „Zycie Ludu“ доносить таке: До литовського містечка Беніковце у Віленській губернії з Вишави архієпископ Яблжковскі на візиті до костела. На стрічу архієпископови вийшли товпи сєлян. Архієпископ приїхав авто і увійшов до костела, товпа цікавих окружила авто і з цікавістю оглядала його машину. Командант сторожі застав грунтово робити порядок і відштовхувати людей від авто. Втім побачив, що якіясь „обивателі“ зачав обмащувати гумові колеса і казав йому відійти. Але той не чув чи не брав тих слів до себе і даї своє робити. Тому сторож публично казав: „до мєрджє“, що той перевернувся на землю, а коли встав на ноги одержав ще одну порцію з цього поствата небажачи аунтуса. Показалося, що побитий „срєдєстум“ сторож ладу є шєфєром архієпископа і має не тільки право, але й обовязок обмащувати гумові колеса. Тому командант сєчас став перешершувати побитого шєфєра, а архієпископа їздє перешершувати до Вишави. Газета „Zycie Ludu“ додає до цієї історії таке: „Не владоси командантові. Кодині під його сильний пєстук полався звичайник литовський чоловік, мїгби за це дочекатися похвали, а вже в найгіршій випадку не треба би було перешершувати побитого, ані його родини чи опікунів“.

СТАРОВИННЕ СХОВИЩЕ.

Дня 14. травня при земляних роботах в Кієвці грабери направили на старовинне сховище. Дня 16. травня відкопали кам'яний скєлє, де знайшли кістки людяни. Трохи згодом знайдено недалеко від першого ще один кістяк. Розкопки сєгодня закінчено і про їх пошєдєнє Укрголубнауку і профєсору Яворницького в Дніпропетровську.

ІМОН ДЕ ВАЛЄРА ВІДКАЗАВСЯ ВІД ПРИСЯГИ

КОСТРЕВІВ СТАНУВ ЗНОВА НА ЧОЛІ УРЯДУ. — ДЕ ВАЛЄРУ НЕ ПУСТИЛИ ДО ПАРЛЯМЕНТУ.

ДАБЛІН, 23. червня. — В столиці Вїльній Ірландської Дєржави відчинено нововибраний парламент. З того приводу сподівалися в місті заворушєнь, бо було воно переповненє численними сторонниками Імона де Валєри, що зїхався до столиці на той дєнь з ріжних місцевостей Ірландії.

Всі партії зїхалися в згоді в католицьких костєлах на торжєствєнний богослужєнню, але як тільки вийшли до парламентарного будинку, ситуація зваля инший оборот. Коли де Валєра заявив, що ні він ні його сторонники не зложать присяги на вірність англійському королеви, поліція замкнула йому вступ до салі парлє.

Рєспубліканські сторонники розїхалися і не робили в парламентарний будинок ніяких заміщань. На скликанні в тії справі мїтінгу заохочили протєст та рїшили відїстися до народа і вїзвати його до прєсї на уряд в цілі допущєння їх до парламенту. А парламент відбував наради після назначеного порядку. Прєзидентом екекутивної ради вїбрано Вїлєма Т. Кострєйла, дотєперішого голову уряду.

ТЕРОР СКРИВІВ СОВІТІ.

РОЗСТРІЛИ — ЦЄ ЛЄКШІ ЗАГРАНИЧНОЮ БУРЖУАЗІЄ.

МОСКВА, 23. червня. — Ньюйорський корєспондєнт подає, що послєдні розстріли викликали вправді сильні протєсти за границєю, але в самім нутрі скріпили владу совїтєв. А совїтам головнє о є ходило. Бо та владда була захитана в своїм прєстєпу з приводу зневаг, які потерпіли совїтські амбасадори в Пєкїні і Лондоні через реїзїтї за з приводу вїйсїтва Вєлкова. Терор підїсє саме уладаючий авторитєт. Той терор трєба розумїти так як його викладає на зібранню в Іркутську якийсь більшєвський агїтатор: Ми мусїли троха повчати нашу клєтє буржуазію. Це може принєсти нам трохи клопоту поза границї нашою краю, але хай всі знають по терорі, що є край робітників і сєлян.

АНГЛІЯ ПРЕДЛОЖИТЬ НОВИЙ ПЛАН.

МОЖЛИВО, ЩО ПРИХИЛИТЬСЯ В ЗАСАДІ ДО АМЕРИКАНСЬКОГО ПРОЄКТУ.

ЖЕНЕВА, 23. червня. — В найбільших днях надїотєся з боку Англії нового предложєння в справі обмеження збрєння на морі. Не знати ще, як є предложєння буде вигадана, але в поїнформованих кругах тєрєть, що Англія схилилася до запропонованого Вашингтонїтї пункт 5 — 5.3 відносно кружєльїк і субмарин. Кажуть, що Америка не може на всякий случай нічого стратити. Бо або прихилилєтьсє другї держави до її проєкту, тоді знова зникне те, що хотїла, або конференція розбїєтєся, а тоді вона спадє на других.

ОБЄДНАНИЙ НАСТУП ФЕНГ І ЧЕНГА.

ФЕНГ ХОЧЄ ПОЗБУТИСЯ БОЛЬШЄВИЦЬКИХ ВПЛИВІВ. В ТІП ЦІЛІ СТАВИТЬ УЛЬТИМАТ УРЯДОВИ В ГАНКОВ.

СУХОВ-ПУКОВ, у військовий полїзі, 23. червня. — В інтерв'ю з американським корєспондєнтом подає генерал Фєнг, що між ним і генералом Чєнґ Кішєком пришло до повного порозуміння та що він стоїть тепєр на чолі цілї полуєвання армії. Визначено націоналістичний уряд у Нанкінґ, стрємїть він тепєр до екекутивї його уряду в Ганков. По тії причині вислєв він тому урядови ультимат, в якїм домагаєтєся усунєння совїтського дорадника Боронїна від впливів та його відослєння до Москви. Генерал Фєнг подає, що можуть вїхати за границю рївнож і другї члєни уряду в Ганков, які не хочуть підїтєся урядови в Нанкінґ. В ультиматї говоритєся далі про „насалки більшєвської агїтатїї та шкєливого розбїтєня краю. Це саме було причиною злукї обох генералів, які тепєр ведуть спільний наступ на Пєкїн, столицю Китаю.

МІСТО НАКЛАДАЄ ПОДАТОК НА КОРОТКЕ ВОЛОСЄ.

БРЕСЛІВ, 23. червня. — Місто наложило податок в сумі одної марки на місьчє для всїх дївчат, що їдуть за новою модою і обтинають волосє. Жінки, які стануть невїдїльними тої модї, будуть платити подїйну таксу. Дївчата кажуть, що той старомодний закон видано тільки тому, що жінки всїх радїх належать до старої генєрації і носять тільки довге волосє.

ШТРЕЗЕМАН В ПЄСИМИСТИЧНИЙ НАСТРОЄ.

БЕРЛІН, 23. червня. — Не пам'ятують є в нїмєцькій парляменті такої хвилі, колиб міністер заграничних справ Штрезєман бїл би пригноблєний як на послєдній сєсїї, коли говорив про наради Радї Лігї Націй. Не диво, бо з'явився перед парламентом з порожніми руками. Має привєзти ухвалї в справї замиєнення окупационного вїйска в Нєдерлєнд, але її не приїшло. Зате приїхавши йому говорити про послєдню промову Поанкарє про злу волю з боку Нїмєччини, яка шєком не підходїть до смаку Нїмєцї. Одним потїшєн Штрезєман послє, а є відносність до приєрєчення, що Нїмєччина їдїстане місце в колїоналізній Мандатовій Комїсії. Бїла тільки в тїм, що Нїмєччина не має ніяких колоній. В справї відношенєв до Рєадського Союзу заявив Штрезєман, що Нїмєччина буде держатися лєволяно ухвал рапальського догвору.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Published newspaper published daily except Sundays and holidays
at 60 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРІОДИКА:	
Three cents a copy.		Подорожню каску три центи.	
One year	7.00	Half price	\$ 3.50
Six months	3.75	Half price	\$ 3.75
Three months	2.00	Half price	\$ 2.00

Foreign rate Jersey City Rates:

One year	\$10.00	В Дікарсі Карі і Загороді:	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Half price	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Half price	\$ 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

For advertisement rates see elsewhere.

Address: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КОРЧМА

Довгим століттям була корчма дієвим нещастям нашого народу. Вона нищила нас не тільки матеріально, але загрозовала й душу нашого народу. Тому то польська шляхта так дуже брала про горальні та про затрепкане наше народку алкоголь.

Про ту корчму заговорили в старім краю і тепер з нагоди наближених виборів до громадських рад. Бо оти прийшла пора, коли буде можна позбутися по наших селесах наказних польських або так наших круїнських п'яниць та комісарів, наставлених силою польських старостами та піддержуваних польською жандармерією.

Корчма впадала у нас при всяких виборах велику роллю, боїться її впливу і тепер. Та все таки можна мати надію, що той зрадличий ролі, що колись, вона вже не в силі буде відіграти. За те, збираючи голос про корчму, треба піднести нашого рода справу.

Ото польський бюджет виказує, що Польща одержала за останні п'ять кварталів 330 мільонів злотих, здержити з населення дорогою спитусного податку. А що Українці становлять в Польщі менші блыш третину населення, то виходить, що ми, Українці, заплатили до польського скарбу за одні тільки п'ять кварталів 122,500,000 злотих. 10 мільонів плати отже ми, білі Українці, до польського скарбу за горляку кожного місяця, а крім того яких 20 мільонів злотих платимо місячно шинкарам і горальникам. Це є страшний цифри, які по правді все вищі, бо на наших землях корчма, як відомо, більше не як на польських, бо серед Польки працюють численні організації над тим, щоб перевернути наріз під пияття. А в нас ніхто над тим не працює. Зате раз-раз нарізкає на біду і нею викручується від жертв на Ріану Школу, інваліда і т. п. Нічого в нас не йде, бо у всіх крам фондів, а як бачимо, фонд є, тільки вони лають на корчму, а не на провсіть її на боротьбу. Колиб нас наріз складав на провсіть іди тільки десятку частину того, що пропиває, ми моглиб мати шістьку культурні інституції. Але так, на жаль, не є. Пиянство як повсюденна деморалізація поширюється в відстраданний спосіб, а Польща його на наших землях пилірає, бо знає, що корчма це гріб для українського народу.

З тою зявою доводиться нам боротись і тут в Америці. Відомо річ, що й тут наші люди поть тепер більше, але чадіс прогнібші. Коби хоч п'яні і міру знали, але на жаль, так не є. І в тім яхно, бо в царстві самогона важко поширити освіту і висші ідеали. Як би не самогона, ми осягнули б і тут багато більше. Бо колиб кожний з тих, що не, відступав від інваліда раз в рік вартість одної чарки горляки, ми малиб до року Дім Українських інвалідів у Львові.

ЦИВІЛІЗОВАНИ ВАРВАРИ

Після вбивства Войкова большевики розпочали нову політику терору та переслідування. Цивілізований світ на це відгукнувся рішучим осудом поступованню большевиків за масові арешти, висадки, ув'язнення й страту людей записаних за виступ проти большевицької влади.

Не раз вже Європа протестувала проти большевицького терору та проти їх переслідування політичних противників. Не раз чулося протести й обурення, як в Союзі Раді, так і в організації.

Знову большевики стали перед політичною та економічною блокадою, а може й перед новою війною. Буде провідати війна в ім'я принципів права й справедливості, "демократії". Можливо, що в тій війні чи в блокаді не останню роллю будуть грати такі держави цивілізованих варварів, як Румунія та Польща. Не можна предумати собі більшої напівності, більшого глуму над чесністю та принциповістю тих, що стануть до активної боротьби з большевиками в ім'я принципів права та справедливості, як власне союз з тими двома "модерними" державами. Садатана чое посміється над цивілізованим людством та дискредитувати найбільші його ідеї, то кращої комбінації він не зміг би придумати як поставити Румунію та Польку в лаву оборонців принципів людства.

Те, що робиться на землях окупованих Румунами та Польками, мало чим різниться від того, що робиться в большевицькій Росії. Ріжниця хита, що большевики отворто говорять про існуючу в них диктатуру, отворто проводять свою політику тиранії, а Румунія та Полька свою тиранію й диктатуру ховають під темну маску свого псевдодемократизму. Вони дурять весь світ своїми демократичними конституціями, своим призначенням загальнолюдських принципів права та справедливості, які вони на кождо-му кроці, кожної години порушують і нехтують. Вони зовсім не поважають власних законів, нехтують власні конституції, о-

тесть права відправляти.

Заключення конкордату між Польшею і Римом та утворення спеціальної православної церкви в Польщі поставило нас свідомство на службу польській державі. Служителі престола обернуто в охоронників, детективів та жандармів. Таке саме поступовання, нічим не гірше, і у большевиків до питань вій. Ріжниця хита, що в Росії до всіх віросповідань менше-більше ставляться однако-

во. У большевиків всякі вибори до совітів фальсифікують, таке саме з виборами у Польки і у Румунії. Пакують, погрози, поліції, арештування небажаних кандидатів, позбавлення прав активних виборців і т. д. нічим не різниться у цих державах від большевицької практики. Лише знову большевики при не отворто говорять, а цивілізовані варвари все старшо маскують.

Большевицькі визинці переповнені політичними зв'язками. А чи не так саме переповнені румунські та польські тиорні політичними зв'язками? У большевицькі зв'язки, а що з ними роблять в Румунії та Польщі? Колиб дізналися про ті страшний катання, які європейські варвари там роблять, то волосся на голові дубом стає від страхіття.

Убивство Ольги Бесарабови, численні розстріли невинного населення по вірках польських і румунських "судів" і без жадних вироків! Цих фактів не перечебер, бо ними можна списати грубу книжку.

Коліб заставляються на ширшоку розглядати та порівняти те, що діється у большевиків, з тим, що діється в Румунії й Польщі, то й для сапного стається, що основні ріжниці для повновлення народів нема. Переслідування, катання та беззастудні масові арешти, засуду й ув'язнення однаково практикуються як там, так і тут. А рештовання невинних людей та покарання їх в масовий являє не лише у большевиків, але й у Польщі та Румунії.

Цивілізована Європа не хоче цього бачити; вона замикає очі, бо їй потрібні ці цивілізовані варвари для провадження політики на Сході Європи. Але

прийде час, мине потреба Європі, і тоді тим варварам доведеться сам-на-сам дати відповість за свої катівські воки. Доведеться розплачуватися тоді дорогою ціною, якої тепер вони не можуть навіть і збагнути. Закони історії такі, що сьогоднішній переможець сьогоднішнім несподівано стає переможеним, а сьогоднішній раб завтра стає паном.

НОВІ ВІНАХОДИ З ДАВНИХ ЧАСІВ.

В наших часах багато говориться про великий поступ часу, при чому вірять, що шойно тепер людськість пізнала різні винаходи і технічні уявлення. Тимчасом історія вчить нас, що багато винаходів, які нам здаються феноменальною новістю, знали вже давно.

Винахідником фонографу граммофону вважають Едісона. Тимчасом говорять автоматично будувати уже Альберт Магнус (1193—1280), Роджер Бекон і інші. Це більше до нинішнього фонографу була зближена, а "орочаря машина" царського радника фон Кемпелена. Машина, що описує докладно якийсь Галле в книжці "Магія або чародійні сили природи" (вишла в Берліні 1785 р.). Ця машина, то була скринька довга на дванадцять цалів, широка й висока на десять цалів, із якою саме таємничим механізмом у середині. Мишок доводив до виходу до укритої машини.

Двама отворами в накривній скриньки могли рухатися до середини і виконувати відповідні потрібні рухи. Голова машини була подібної до шийки дитини. Галле вважав, що не було в тій машині ніякого обматання.

Інший примір. Сталеве пероздане було вже з початком шінашого століття. Славний коліб "містечке пиянства" Джон Нюдлерф згадує про сталеве перо в своїм трактаті про шийку писання (1514 року). Таких пер, залізних або мідяних, уживали навіть при копіюванні рукописів. Тришкель (ротор на трох колесах) винайшов Степан Фартлер у 1683 р. Вістка про те є в книжці з 1703-го ро-

ПЕРІОДИКА РЕДАКЦІЇ.

П. М. Мю Йорк. — Не горю, що віднесете до других днів, як Вам у Свободі не помістять, а пишуть туди відразу. Пишіть як найбільше; се Вам приладиться.

М. К. Т. Па. — Жаль нам, але не можемо помістити цього звіту. Другі газети, які дістають менше дописів, і таких і всяких, можуть се робити. Свобода не може, бо вона дістає тільки відповідей і звітів, що відрав може містити лише по кілька в одне число, а друкувати звіти з жердя, місцевих комітетів муніципальних відомств.

А. Д. Я. Фил. Па. — Як другі поділили відомості, так і Ваша буде поміщена, але вона мусить заждати своєї черги.

— Скажи вже тепер, бодай коротко головне.

Богдан не хотів сказати, що Решидови грозить втрата грошей і життя, бо Решид вже не вернув би з Білгороду на галери і залямував би турецьку сторожу білгородського порту. Тої галери для Бураля пропа-ла би. Отже він відповів:

— Коротко се не дається сказати, Почуєш, як жорше.

Решид зійшов до лодки і лодка відчалала. Богдан "дла дивався, і додумався до того!"

Заговорили треба обличити і тим пошукати собі довіре Ашкіа та влячність Решидів і його брата в Стамбулі.

По кількох годинах Решид вернув з золотом білгородської орди і галера зараз рушила далі. Богдан, своїм зинчам, сків на краю галери. Більше не було нікого. Умистивши золото в своїй скрині, Решид пройшовся парувати по галері і присів до Богдана.

— Що ти хотів мені сказати? — спитав.

— Насамперед мушу тобі сказати, що ніхто не сміє підслухувати нас. ні слова! Отже мусимо бути дуже обережні. Найбільше буде, як на галері ніхто й не доміркується, що ми балакаємо. Я буду говорити з тебе звернення до моря. Ти сиди бліс мене, але з лінцем звернення на галері і падай лодку. Пильно дивись, чи хто до нас не підходить. Як побачиш, про що ти похити. Тоді я зачу! про що ти інше. Як буду тебе питати, то відповідай тільки тоді, коли ніхто на тебе не дивиться.

— Що ти хотів мені сказати? — спитав.

— Насамперед мушу тобі сказати, що ніхто не сміє підслухувати нас. ні слова! Отже мусимо бути дуже обережні. Найбільше буде, як на галері ніхто й не доміркується, що ми балакаємо. Я буду говорити з тебе звернення до моря. Ти сиди бліс мене, але з лінцем звернення на галері і падай лодку. Пильно дивись, чи хто до нас не підходить. Як побачиш, про що ти похити. Тоді я зачу! про що ти інше. Як буду тебе питати, то відповідай тільки тоді, коли ніхто на тебе не дивиться.

— Що ти хотів мені сказати? — спитав.

— Насамперед мушу тобі сказати, що ніхто не сміє підслухувати нас. ні слова! Отже мусимо бути дуже обережні. Найбільше буде, як на галері ніхто й не доміркується, що ми балакаємо. Я буду говорити з тебе звернення до моря. Ти сиди бліс мене, але з лінцем звернення на галері і падай лодку. Пильно дивись, чи хто до нас не підходить. Як побачиш, про що ти похити. Тоді я зачу! про що ти інше. Як буду тебе питати, то відповідай тільки тоді, коли ніхто на тебе не дивиться.

— Що ти хотів мені сказати? — спитав.

— Насамперед мушу тобі сказати, що ніхто не сміє підслухувати нас. ні слова! Отже мусимо бути дуже обережні. Найбільше буде, як на галері ніхто й не доміркується, що ми балакаємо. Я буду говорити з тебе звернення до моря. Ти сиди бліс мене, але з лінцем звернення на галері і падай лодку. Пильно дивись, чи хто до нас не підходить. Як побачиш, про що ти похити. Тоді я зачу! про що ти інше. Як буду тебе питати, то відповідай тільки тоді, коли ніхто на тебе не дивиться.

— Що ти хотів мені сказати? — спитав.

— Насамперед мушу тобі сказати, що ніхто не сміє підслухувати нас. ні слова! Отже мусимо бути дуже обережні. Найбільше буде, як на галері ніхто й не доміркується, що ми балакаємо. Я буду говорити з тебе звернення до моря. Ти сиди бліс мене, але з лінцем звернення на галері і падай лодку. Пильно дивись, чи хто до нас не підходить. Як побачиш, про що ти похити. Тоді я зачу! про що ти інше. Як буду тебе питати, то відповідай тільки тоді, коли ніхто на тебе не дивиться.

В. Буднозновий.

П'ЯТЕ КОЛЕСО.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ.

(35)

— Чує. Захопив її запорожський ушкал Бураля. Той хлоп має шадю. Хоч як я не люблю води, ти такі коли би знав довод, п'яв би до того Бураля на службу. Я чув, що зі Стамбула прийшов до Ісмаїла-паша, приказ, щоби там прислав, як не вантаж той галери, то бодай її вартість. Саме ся галера, міркує, несе до Стамбула ті скарби.

— Отже бачиш. Намісник випорожнив свою власну скриню, щоби забрати ушкалом султані чадів, але Ісмаїл-паша не з тих, що з легким серцем розстаються зі скарбами, які збирали ціле своє життя. Він загав свою втрату віддати собі з процентом. Загадав собі галеру захопити для себе, будь то би забрав її ушкал.

— Мав би розум і не прогрішав би, що бо його, те його. Але що йому прийде з того? Пропала одна галера, йому приказали вислати другу. Пропала ся, хоч в його користі, то дістане приклад вислати третю. Буде мусів зрабоване назад відати. В Стамбулі! кажуть, що царське не може пропасти.

— Окрім данин для султана, на галері ще інші скарби, котріх намісник не буде обов'язаний відшкодувати, бо не до його галери і ті куції, котрі своїми скарбами "обов'язані" галеру, не мають на намісника такої сили, як у султана. Окрім султанових і купецьких скарбів,

галера веде ще Решидів зі скринькою золота. Ся скриня разуралась, що раз вартість вантажу, який він обов'язаний був приставити до Стамбула, решту задержати для себе. Купецьке купина пропаде, се що веде Решид, стягнув з родини Решидів. Як не буде з того, то заплатять те раз всі біс Криму і приморської Силан. Султан відберє своє. Чи не так?

— Точно так, як ти кажеш. Ми дістанемо десятину той лодки, яка прийде намісникові.

— То на сій галері є хита більше таких, як ти, Куршуду?

— Це наше товариство вже на галері. Вже всі знають, що те. Тепер і ти вже знаєш. Знаєш, що нас сюди позвав Куршуду, то він нас отаман. Та не знаєш, брате, що мені стрілило до голови... Думаю, дуже добра гада.

— Ну? До сеї пори всі твої гади, а всі злодійські, були добрі. В тім ти небажко голо-ва! Все маєш щасливу руку.

Того й я радо все йду за тобою.

— Як ся гаєра вже буде в наших руках, то ми хита дурії були би, як би добувч пересла-ли намісникові, вдовольнившись тільки пайкою з той надлишки, яка лишилась по відрахуванні вартості раз вже пропавшої галери для султана. Нас тут шестеро. Чи не висівим би нас цілий світ, коли би ми, маючи галеру в наших руках, приставили їй намісникові і передали йому "скарби"? Подумай, яким то паном став би кожний з нас, коли став би шесту пайку тих маєтків, які вже є на галері. Беручи галеру і її скарби зараз, ми могли би наповняти на решту, як Решид має стягнути по дорозі до Стамбула.

Омар зривав великі очі. Відлякнув в Абаса, як побожний аскет в святого.

— Се величава гада, — промовив аж до хвили. — Але як се зробити? Куршуду вірний псе намісника, не піде на нас.

— Куршуду можна дати ризам на сніданне.

— Тоді до роботи лишились нас тільки п'ятеро. І то не знаю, чи на всіх можна покладатися. Ти знаєш їх? Вони люди Куршуду, чи такі вірні птахи, як ми оба?

— Знаю їх. Біс уривателі та цибиенні. Надія напувати такі маєткі осляпінити їх і вони підуть слід за нами.

— Всеж таки замало нас. Нас і з Куршудом замало, щоби опанувати галеру. Обсада галери силна. Разом з нами є три чаді душі. Проти нас буде два п'ятеро. П'ять проти одного.

Разом з Решидом, його слугою і його товаришем люлькошом буде проти нас дванадцять.

— Всеж таки замало нас. Нас і з Куршудом замало, щоби опанувати галеру. Обсада галери силна. Разом з нами є три чаді душі. Проти нас буде два п'ятеро. П'ять проти одного.

Разом з Решидом, його слугою і його товаришем люлькошом буде проти нас дванадцять.

— Всеж таки замало нас. Нас і з Куршудом замало, щоби опанувати галеру. Обсада галери силна. Разом з нами є три чаді душі. Проти нас буде два п'ятеро. П'ять проти одного.

Разом з Решидом, його слугою і його товаришем люлькошом буде проти нас дванадцять.

— Всеж таки замало нас. Нас і з Куршудом замало, щоби опанувати галеру. Обсада галери силна. Разом з нами є три чаді душі. Проти нас буде два п'ятеро. П'ять проти одного.

Разом з Решидом, його слугою і його товаришем люлькошом буде проти нас дванадцять.

— Всеж таки замало нас. Нас і з Куршудом замало, щоби опанувати галеру. Обсада галери силна. Разом з нами є три чаді душі. Проти нас буде два п'ятеро. П'ять проти одного.

Разом з Решидом, його слугою і його товаришем люлькошом буде проти нас дванадцять.

— Всеж таки замало нас. Нас і з Куршудом замало, щоби опанувати галеру. Обсада галери силна. Разом з нами є три чаді душі. Проти нас буде два п'ятеро. П'ять проти одного.

Разом з Решидом, його слугою і його товаришем люлькошом буде проти нас дванадцять.

сім. Не вірю, щоби нас п'ятеро одозлоло таку силу. Лише не зачинати.

— Забувеш, що ти двасти і всім невідомо нічого. Більша половина буде спати. Ше й ти забувеш, що на жаданні намісника мене зробили наставником грєбців і я роблю службу в ночі. Біс ті категоричні християни. Більша половина України й Польки. Я вже те переду-

Очи Омара заіскрились.

— Ти загадав увільнити каторжників і при їх допомозі опанувати каторгу? — спитав.

— Очевидно. Нам вантаж галери, ім воля. Гадаєш, що не підуть за нами?

— Не сумнівайся, що підуть.

Ше й галеру зявнеться нам туди, куди зажадемо. Працюючи нас, будуть з влячності підуть наші куції й ноти. Вони були до смерті скочили з тими лавками і грєбками.

— Отже пристає до спілки? — спитав.

— Точно так! Очевидно, що пристає. Чи ти з рештою говориш?

— Все з двома. Ти третій, я четвертий. Лишиться ще п'ятий, з котрим треба би як найкраще пооблакатися. Хоч, як буде робити руками каторжників, то той п'ятий не конче буде потрібний. Але він кермань галери. Буде нам потрібний той, коли галеру опануємо, бо між нами чотирма нема такого, що його ми би зустріли.

— Куршуду гадав зробити се аж за Варною, бо у Варні Решид дістане велику суму гроша.

— Заговор в заговорі, бунт в бунті, — Омар сміявся. — Я гадаю, що нам треба віджалувати гроші з Варин і з Бургасу.

— Куршуду гадав зробити се аж за Варною, бо у Варні Решид дістане велику суму гроша.

— Заговор в заговорі, бунт в бунті, — Омар сміявся. — Я гадаю, що нам треба віджалувати гроші з Варин і з Бургасу.

— Куршуду гадав зробити се аж за Варною, бо у Варні Решид дістане велику суму гроша.

— Заговор в заговорі, бунт в бунті, — Омар сміявся. — Я гадаю, що нам треба віджалувати гроші з Варин і з Бургасу.

— Куршуду гадав зробити се аж за Варною, бо у Варні Решид дістане велику суму гроша.

— Заговор в заговорі, бунт в бунті, — Омар сміявся. — Я гадаю, що нам треба віджалувати гроші з Варин і з Бургасу.

— Куршуду гадав зробити се аж за Варною, бо у Варні Решид дістане велику суму гроша.

— Заговор в заговорі, бунт в бунті, — Омар сміявся. — Я гадаю, що нам треба віджалувати гроші з Варин і з Бургасу.

— Куршуду гадав зробити се аж за Варною, бо у Варні Решид дістане велику суму гроша.

— Заговор в заговорі, бунт в бунті, — Омар сміявся. — Я гадаю, що нам треба віджалувати гроші з Варин і з Бургасу.

Хоч би Решид взяв відтам не знати як багато, то се буде ніщо в порівнянні з тим, що на галері вже є. Як для тих грошей забаримось, то спізнимо захоплення цілої галери. Для нас було би найбільше між Кістендже і Варною.

— І я так думаю — Абас закінчив розмову.

Галера наближалась до Білгороду при Дніпровім лимані. В Білгороді Решид мав дістати данину від білгородської орди, отже галера мусіла задержатися. Коли галера скручувалась в лиман, Абас встав і відійшов. По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан лишився. Став лопити собі голову питанням, як використати підслухане. В небезпечі був не тільки вантаж галери, але й сама галера. Однаково, Куршуду Абас взяв би і відійшов.

По хвилі відійшов Омар. Богдан

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НЕ ОПСКАЙМО З РУК ОРУЖА.

Я завжди читав Голоси Читачів, і нещодавно цікаво і довідково намір рішуче дописувати, і я тепер хотів би сказати щось вам себе. Хочу, дорогі браття, про боротобу на релігійному полі, що завелася в нас в Америці.

Звідаєш, боротоба завелася, то ми всі добре знаємо. Поляща хоче нас повернути в Польщу, а до поміччів зваби собі Рим. В старім краю завели конкордат, а нам в Америці повели заводити латинські обожидки. Почали з того, що заборонили нам протестувати проти конкордату. Віатак заборонили заходити в церквах по наших визначних людей. Віатак стали думати над тим, який ім тут скасувати поступенно рішучі між нашою церквою а латинською. Стали згорі нахвалувати нам новий календар і святкувати свята з латинцями. Віатак стали заводити різні латинські звичаї. Далі вже почали думати над освяченням семінарії, в якій могли би виховувати новий рід людей. Звідаєш, які вже мали би закінчити навіренню наших людей на латинство.

Між нами наріз езусівські прихильники вже і пущили агітацію, що лише єдиначники будуть добримі свідченнями для нашого народу. А якими свідченнями є єдиначники, то ми вже добре знаємо. Ми знаємо, як заковуються єдиначники в латинських церквах. Ми знаємо, що замість одної законної жіночки вони звичайно держать по кілька господинь і ми знаємо, як за се люди думають.

Що каже такий парохієний, як він приходить з якоюсь церквоюю справою до парохієльного дому, який він своїми жертвами удержує, задовольнює або заступає до дверей, а тут виходить така господиня, відхилила троха двері, і через поріг а парохієна стає тигри допінти, кого він хоче, чого він хоче, а чому, а як, а віатак його відправляє, навіть не пущивши через двері: «Гомість положили трохи, і їх не можна рушати».

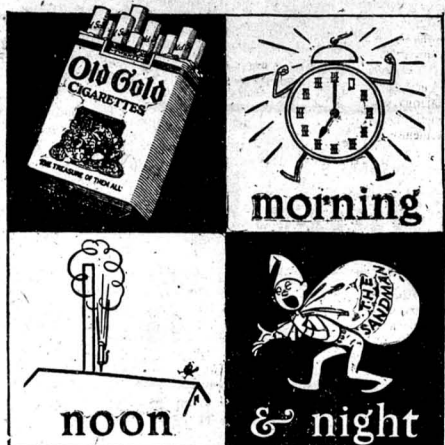
Я наводжу такий факт тільки на те, щоб показати, що як ми зрештою заради церковних жметків, які ми своєю кравенцією зложили й удержуємо, як признаємо паном над своїм народом других людей, Рим чи айрської біскуп, то вже не ма рахунку нашим панам. Панує над нами Рим чи айрський біскуп чи який другий Езус, наує на нами свещеник, що підлазе сьому біскупови, а навіть наує над нами господиня, що підлазе єгомостві. Навіть вона має більше право в парохії, як громадянин, що парохію удержує.

Се мені показує, як на долин, що ми не дібемося пошанівку своїх народних прав так довго, поки ми не добуємо права заряджувати тою своєю кравенцією, яку ми зложили на церкви. Як маєтки церковні будуть у наших руках, тоді ми не будемо боятися, що на свещеник піде лизається синкопоны, чи Римови чоробити писати, чи свого народа пуртиса. Тоді з нами буде рахуватися й емпископ, і самий Рим. І тоді наш голос у справі неспівати, і в справі конкордату буде щось значати, бо й Рим тоді буде знати, що коли він не захоче зволіти нашу волю, то ми собі дамо раду в без нього, а вразі потреби то махнемо рукою й на Варшаву й на Рим.

Тому я думаю, що кожда церковна громада повинна тепер устроїти в себе вже не старі, розглянуті справу всесторонню, розяснити громаді, як стоїть справа, а віатак поробити все потрібне, щоб довести своїх прав. Нема тут чого боятися й чорта, ні прокляну, ні канонів, бо всі страшків у нас давно біда зма, а тих, що

...Позаяк О. Gs. суть ліпші ... тому

Ви можете курити їх - Рано, в полудни і вечер

У ЦЬОМУ МІСТІ ГОВОРІТЬСЯ ЗА СЮ НОВУ ЦИГАРЕТКУ, ПІ ВИТАЛИ ЯК ВІВІДУЮЧОГО КНЯЗЯ... І ЗАХОПИЛА МІСТО ЯК ПЕРШІЙ ПОДУВ ВЕСНИ... НЕ ДИВО! О. G. Є ПЕРШОЮ ЦИГАРЕТКОЮ, УЗНАНОЮ О. К. ЩО ДО СМАКУ З ЖАДНИМ К. О. НА ГОРЛО.

Жадного кашлю в цілїм вагоні

OLD GOLD

Нова найлагідніша цигаретка

20 for 15¢

Product of P. Lorillard Co., Est. 1766

це лишалися, незадоволю зисті. У світі належить місце тільки тим, що вміють за себе постояти, і то не словами, а ділами. І наш наріз каже, не штука словами, а штука ділами.

Іван Іванівна, Філадельфія.

ТИМ, ЩО ПРОТИ ЖІНОЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Дня 12. червня, в день Зелених Свят товариство Жіночої Громади в Нью Йорку устроїла день швітів на будову House Invalіdів у Львові. В тій цілі товариство вислао своїх членів під українські церкви в Нью Йорку і Брукліні на збірку і сі збирали: при українській церкві \$61.60, при українській православної церкві \$26.74, а при українській церкві в Брукліні \$30.10. До збирання сих 112.46 причислилася наперед красна парохієдинця, як рівнож і членство жіночої Громади, котра ніколи не жаліє труду там, де ходить о добро для рідного краю. Та невідля Зелених Свят може послужити початком до нової будови праці для свого народу в будучині. При сій збірці помагали в Нью Йорку громадянин: Маруся Посиє, Маруся Мендзіл, Марта і Марія Михалюк, пані Р. Драгенда і п. Прокішницька; в Брукліні громадянин: Марія Балко, А. Дукса, А. Дакко, С. Яремчук, К. Дулак і Н. Ковальчук. Іл-примір послужить певно заохотою для жінок до подібної праці.

Отсей факт збирання за одну невідлю сотку доларів для гарної народної цілі мусить да-

ти багато до думання тим, що вміють думати. Я хочу звернути увагу на потребу жіночої організації, якої потреби це багато наших людей не добуває. Тимчасово факти такі, як отсей, показують нам, як мало слухно мають сі люди, що кажуть, що організуватися повинні тільки мушину, а жіночка до організації не повинна пхатися. Тимчасово природа дала жіночці не тільки добре серце, яке їй каже помогати вдови, де люди терплять і мучаться, але й відвагу стати на них, де неоди мушину не має відваги або не має можності стати. Як жіночка стане до народної праці, то багато мушин, що ходять нині будинними дорогами, завернуться на правилив дорозу. Зорганізовані, ми будемо могли краще виховувати молоді. Наші діти не будуть ліниві, але будуть виростати на сильних духом людей.

Богато наших жінок уже знає, що ім організації треба. Але багато з них також дивиться на те, що багато людей дивиться на се справу ще тим очима, якими дивилися люди сотки літ тому, і через те багато жінок, переконаних по потребу організації, до організації не береться. Отже тим жіночкам я хочу звернути увагу на се акцію за будовою дому для інвалідів у Львові, яку розвело свідоме українське громадянство в Америці. Осуть там велику нагоду пописатися. Возьміть до роботи, і покажіть, що жіночка може. Покажіть, що жіночка часто зробить таке, чого мушину не може. Продавайте швіти, як се ми робили, або ро-

біть якийсь друге подібне підприємство на ціл будови дому для інвалідів у Львові. Працює показати, що ми потрібні народови. Роботу даймо докази, що ми вміємо. Зберіть сотку, най буде десятку, яку буде дозряє, все числять у великій роботі, яку веде наш народ. Працюймо й правдою, а колись ми певно будемо признані як суцна частина нашого громадянства.

Стефа Абрагимоўська, Нью Йорк.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

З ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ МІСТА НЬО ЙОРКУ.

Недавню ведена дискусія на сторінках «Свободи» в справі українського шкільництва в Америці, а зокрема про реорганізацію наших шкіл в напрямі одношкульності, — доказує наглядно, що загальна нашоє суспільство починає «всичужо» вату національного виховання вугу молодшого покоління тут на еміграції. І в кожій такій думці, без огляду на деякі її недоліки, є організації і технічно природи, було бажано вичитати оправданій жах перед небезпечкою винородження сього нового винородження сього нового покоління, що виродило тут в Америці, і запровадження його для нашого народу.

Не предвиджуючи, будучи всешкільної організації в Америці, громадянство міста Нью Йорку заснувало 1924 р. народну школу, котра отсе кінчить вже третій рік свого існування. Се громадянство руководилося тою здоровою думкою, що місто Нью Йорк повинно стояти на першій місці такою такою організації первородної ваги, якою єсть народна школа — і давати в такий спосіб напрям в культурній роботі серед нашої суспільності. І без огляду на партії, ся школа гуртує коло себе усі національні товариства Нью Йорку. Мимо великих матеріальних трудностей ся школа єсть і, новинка бути візирем для всіх наших шкіл в Америці.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отсим повідомляється Джерзиському Громаді, що ПІКНІК Тов. Укр. Спів. від 170 М. Н. Союзу, який мав відбутись в сьоме неділю, 26. червня, 1927, не відбудеться по причині Посту Перівки. Натомісць сей сам ПІКНІК відбудеться 31. липня (July 31). Хто вже купив тикет нехай задержить його собі, бо ті самі тикети будуть добрі на 31-липень. Проситесь отже не забути, що ПІКНІК Тов. Укр. Спів. від 170 М. Н. С. відбудеться 31. липня 1927 р. в тім самим парку.

Гр. Готра, секр.

ПОЗІР! — ГАРТФОРД, КОННІ.

БР. СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ, відділ 277 Укр. Нар. Союзу утворює

ПЕРШІЙ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 26. ЧЕРВНЯ 1927 в «LIGHTHOUSE GROVE» GLASTONBURY LINE STATION 24. Початок о 1-й год. пополудни.

На сей пікнік Братство запрошує весь український загаль до численної участі. Буде пригравати українська музика і будуть також другі різні несподіванки. Там мож буде весело завітати на свіжій воздузі, а також будуть свіжі напикти і смачна перекуска.

За добру забаву рунити Комітет.

ПАМ'ЯТАЙТЕ НА РІДНИЙ КРАЙ!

При кожій нагоді збирайте на: Рідну Школу, Інвалідів, сиріт та похитих всіх вівідів в старім краю.

Жертви належить слати до краєчесті

ОВУЕДНАУМЕ Р. О. BOX 411, PHILADELPHIA, PA

ПОЗІР! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА В НЬО ЙОРКУ, Н. Я.

— уладжує

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО ЧЕРВНЯ, 1927 РОКУ В ULMER PARK

FT. 25th AVENUE, BROOKLYN, N. Y.

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

Парк отворений точно о год. 10. рано. Вступ 50 центів.

На сей пікнік запрошуються всі українські міста Нью Йорку і околиці. Так званий сервіс, який в Рідній Школі, який не дає винородження сьому новому поколінню в національній дусі і тим самим не дає винородження сьому новому поколінню, повинен лежати на серці кожного патріота-громадянина.

І тому патріотичним обов'язком нашого громадянства, без рішучий рішучих чи політичних поглядів, є підперти се сезонове підприємство, з котрого школа черпає своє удержання. На сій пікніку виступить ДІТОНІЙ МЕР, в кожій присутній буде мати нагоду посприяти великій ділі, а також своїм хороним шкільництвом висловити вітальне охушення до ділової конкрати. Крім того буде пригравати добрий музикант і загаль Управління до Комітету доложити всіх заходів, щоб пікнік вийшов ділово уладжаною.

1446 УПРАВЛІННЯ ШКОЛИ.

РІДКИЙ І ПОСЛІДНІЙ СЛУЧАЙ КУПИТИ З ПЕРШІХ РУК ЗЕМЛЮ ПО ГУРТОВІЙ ЦІНІ, БЕЗ СПЕКУЛАНТІВ.

150 ДОЛЯРИВ ВИБРАНА ЛОТА, РОЗМІР 25х100.

Всього 3 мінути від стації, в самім гарнім місці Ландсберга в Лоу Аленді, з догідною комунікацією з Нью Йорком. Лота меншого розміру і подальше від стації продають різні спекуланти по тисячу і більше. Оглядаючи НАШИХ ЛОТІВ буде кожен на наш кошт. Співіти подивитись, не пропустіть сей випадок, бо такі рідкі просяні случаи не повторяться. Права власності гарантовані. Пишіть або приїжджайте або телефонуйте до:

РОДИНА, 151 AVE. A, NEW YORK CITY. Teleph. Orchard 7117.

ЕКСТРА! ЕКСТРА!

КОМУБІЯ УКРАЇНСЬКІХ ВЕСІЛЬНИХ РЕКОРДІВ, КОТРИ ВІДГРАВ НАШ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИКАНТ ПАВЛО ГУМЕНЮК І ЙОГО ОРКЕСТРА!

Можє Ви ще не маєте повного комплекта з Весільних рекордів, тепер маєте нагоду дібрати або відразу купити цілий комплект. Отс воні:

2055 Заручини і Віноклетини.	27084 При вечері. Ой козаче блуєш ти.
27002 Заручини. 12-хвалка.	27071 Чабан і Гуцулка.
27070 Поправини. По весіллю.	27078 Ніч вербени.
27079 Приїзд і Пересувини.	27081 Ніч хвалю. Ой там за лісом.
Танці, що грали на Заручини.	Солов'ї та танці, що грали на Хрестині.
27049 (На кутині до кутині.	27085 (Ой наші у мізер візер.
(Бім-бам).	(Укр.-рус. ту-степ).
27050 (Топ. Марш).	27091 (На візничу до Понява.
(Ой вишнішай, черешеньки).	(Вісник на соні).
27054 (Гай, кучко.	27093 (Забави в стогаді.
(Рах цих кучок).	(Шевчик).

Всіх Рекордів, котрі відіграв П. Гуменюк і його оркестра, є 15. Кожуругу 12.25. Більше ни центів платити. Ми Вам їх вилемило, оплатимо самі пересилку. Кожуругу Рекордів нашого музиканта Евгєна Жуковського коштує 13.50. Оба комплекти за 25.75. До того дістанете Слову до всіх весільних рекордів. Гарна збірка, приготована, як буде їхати до краю. Пишіть за комплектами зараз, бо може не стати. Адресуйте так:

SICHOWY BAZAR, 34 East 7th St., New York

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 12. червня сього року помер в Юніверсес Госпителі у місті Болтиморі, в шестій Меріленді, член Українського Народного Союзу Іван Семєнко.

Покійний походив зі села Витинівки, підласецького повіту, в Галичині. До Америки приїхав в 1909. році. До У. Н. Союзу приступив у 1916. році. Невможлиа смерть забрала його в силі віку, бо прожив усею 41 літ. Похорон він жуєв і двох синів.

Похорон його відбувся в вівторок, дня 14. червня. Похоронюю заляло Товариство ім. Івана Франка, відділ У. Н. Союзу ч. 4. 337, котрого членом був покійний. На похорон з'явилися гремільний Бр. Пресер Троїшні, відділ У. Н. Союзу 320. в Болтиморі, та відділ 55. з Куртис-бей.

Покійний був свідомим українським громадянином. Він усьотояв по стороні правди і гуртов був терпелив та, що виступав проти всіх криминалітів. Він бажав своєю народною волею часта та складав щиро жертву на його визвольну боротьбу.

Земля Йому Пером.

П. С. 1927

Педант:

Вважайте! Ви мало що не вибили мені ока вашою парасолею!

— Даруйте, але то не моя парасола.

—

Жінка: А може би так вийшли в гори?

Чоловік: В гори? Не хочу, бо заслапоють горизонт.

—

